

dział wykonawczy, do którego weszło 10 przedstawicieli reprezentowanych w Radzie Narodowej stronnictw oraz pięciu członków wybranych przez ogół zebranych.

Instytucje społeczne, a Rada Stanu.

Dnia 13-go b. m. odbyło się w Warszawie posiedzenie członków Rady głównej opiekuńczej, na którym omawiano stosunek R. G. O. do Tymczasowej Rady stanu. Uchwalono co następuje.

„Rady prowincjonalne i powiatowe, okręgowe i większych miast mają zwracać się do Rady głównej opiekuńczej, ta zaś ze wszystkimi sprawami—do Tymczasowej Rady stanu.

Do Rady stanu wpłynęła podanie polskiego Tow. żeglugi napowietrznej treści następującej:

„Do Wysokiej Tymczasowej Rady stanu w Królestwie Polskiem.

„Zalążając przy niniejszym trzy egzemplarze statutu „Polskiego Tow. żeglugi napowietrznej” niżej podpisani upraszają o łaskawe przyjęcie do wiadomości założenia powyższego Towarzystwa. Warszawa, d. 11 grudnia 1915 r.

Następują podpisy.

Z podobnym adresem zwróciła się do Rady stanu magistratura warszawska.

Komisarz austriacko-węgierski.

O bar. Konopce, austriacko-węgierskim komisarzu przy Radzie Stanu „Czas” krakowski wypowiada się w następujący sposób:

Komisarzem rządowym przy Radzie Stanu w Warszawie mianowany został ze strony austriackiej Jan bar. Konopka. Wybór ten nader szczęśliwy. Wybitny obywatel, długoletni poseł sejmowy, b. wiceprezes Tow. rolniczego, a obecny prezes Związku ziemian zdobył tyle zasług, że dzisiaj jedno z pierwszych wśród pracowników publicznych zajmuje miejsce Spokojny, trzeźwy sąd, talent w la godzeniu przeciwności, sumiennosc i skrupulatność w wykonaniu zamiarów, stałość przekonania zjednały bar. Konopce ogólne uznanie. Przyjmiały te sprawiają, też, że nowy komisarz rządowy zyska z pewnością na nowym terenie swojego działania to zaufanie, któremu się cieszy w naszym kraju. Z wielu prac, do których dawał inicjatywę i był w nich czynnym, wystarczy przypomnieć jedną: Bar. Konopka poświęcił się był sprawie zjednoczenia stowarzyszeń rolniczych w naszym kraju. Kto zna tę kwestię, wie że jest ona jedną z najtrudniejszych. Wymaga szczególnej równowagi i taktu. Podjąć się jej może tylko człowiek budzący u wszystkich przeświadczenie, że jest dostatecznie bezstronnym i sprawiedliwym, aby uwzględnić wszystkie interesy, wchodzące w grę.

Wydziały aprowizacyjne.

Urzędowo komunikują nam:

Oceniając doniosłość jednolitego traktowania wszystkich spraw odnoszących się do aprowizacji i pragnąc umożliwić lubejszej ludności jak najdalej idące współdziałanie w tych sprawach, postanowiło Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie utworzyć Wydziały aprowizacyjne przy Jener. Gubernatorstwie oraz przy każdej komendzie obwodowej. Wydział aprowizacyjny przy Jen. Gubernatorstwie będzie organem uchwalającym we wszystkich sprawach odnoszących się do aprowizacji całego obszaru Polski pozostającego pod zarządem c. i k. Armii, działalność Wydziałów aprowizacyjnych

przy komendach obwodowych obejmować natomiast będzie aprowizację danego okręgu i to w ramach wskazówek udzielanych im przez Wydział główny.

Wydziały aprowizacyjne zajmować się będą uregulowaniem gospodarki środkami żywności i przedmiotami codziennego użytku, które pozostawiono ludności do rozporządzenia bądź też wytworzono w kraju lub dowieziono z Monarchji czy też zagranicą. Należą tu w szczególności: uchwały w sprawie zarządzeń urzędowych odnoszących się do aprowizacji, zbieranie i udzielanie władzom oraz osobom prywatnym informacji o sprawach aprowizacyjnych, pomoc przy rozdzielaniu, kontyngentowaniu i oznaczaniu cen towarów, kontrola spożycia i obrotu targowego oraz zaopatrywania w towary, nadzór nad przestrzeganiem przepisów zwalczających podbicie cen, wreszcie wyjaśnianie i pouczające oddziaływanie na ludność w sprawach związanych z aprowizacją.

Wydział aprowizacyjny przy Jeneralnem Gubernatorstwie składać się będzie z przewodniczącego i jego zastępcy, z 5 członków i ich zastępców z prawem głosu, mianowanych przez Generalnego Gubernatora, z pośród Zarządu wojskowego oraz z 5 u członków i ich zastępców z prawem głosu jako przedstawicieli interesów tutejszej ludności. Z tych 5 członków wybierają czterech Główny Komitet Ratunkowy (jednego w porozumieniu z Polską Centralą Handlową w Radomiu, a jednego naczynia lubelska Rada Miejska).

Wydziały aprowizacyjne przy komendach obwodowych mają skład podobny, z tą różnicą, że trzech członków i ich zastępców mianuje Komendant obwodu ze strony Zarządu wojskowego, a trzech i ich zastępców wybiera obwodowy Komitet Ratunkowy i rada miejska miasta obwodowego.

Wydziały aprowizacyjne odbywać będą posiedzenia z reguły dwa razy na miesiąc, na które mogą być zapraszani, w razie potrzeby, rzeczoznawcy i to zarówno z pośród Zarządu wojskowego, jak i z pośród tutejszej ludności.

Przy każdym wydziale aprowizacyjnym będą utworzone oddzielne biura wydziału. Kierować nimi będzie mianowany przez wydział i należący do tegoż wydziału przedstawiciel tutejszej ludności. Tak samo urzędnicy i pracownicy tychże biur będą dobierani z pośród tutejszej ludności.

W celu nawiązania w jak najszerszym zakresie z stosunkami z tutejszym społeczeństwem, oraz w celu ciągłej ewidencji wytwórczości i stosunków targowych, może Wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa zarządzić utworzenie w miastach lub miejscowościach targowych komisji aprowizacyjnych, ja koteż ustanowić w gminach wiejskich znawców aprowizacyjnych.

Wydziały aprowizacyjne rozpoczną swą działalność w czasie najbliższym.

Z zebrania Lubelskiego Towarzystwa Rolniczego.

dnia 5.1 1917 r.

II.

Przechodząc do następnego punktu porządku dziennego prezes p. Jan Stecki zakładowi o powstaniu stacji do badania produktów rolnych, przy C. i K. Jeneralnym Gubernatorstwie.

Stacja taka wobec częstego dziś fałszowania nasion, nawozów sztucz-

nych, wreszcie nieporozumień przy odstawie zboża jest instytucją nader potrzebną, i jako taka może być pożyteczną dla zainteresowanych rolników. Cennik analiz i zawiadomienie o zakresie badań rozdano obecnym na zebraniu.

Poruszając konieczność podniesienia ceny na buraki cukrowe p. Stecki zakomunikował, iż Wydział Rolny G. K. R. w porozumieniu z L. T. R., opracował memoriał, dowodzący, iż jedynym bodźcem do ożywienia słabnącej produkcji buraków cukrowych, a tym samym możliwością uniknięcia głodu cukrowego jest podwyższenie cen buraków cukrowych do 10 za q. Cena ta jest minimalną, gdyż za marchew, której produkcja taniej wynosi, fabryki „cykorji” ofiarują cenę 12 kor.

W sprawie licencji trzody chlewnej zabierał głos p. Jan Grabowski, stwierdzając, iż inicjatywa L. T. R., nie mogła być należyte w czyn wcielona, ze względu na brak instruktora, któryby mógł się całkowicie licencji trzody oddać. Wobec tego, wynika konieczność zwrócenia się do C. T. R., które rozporządzając większymi funduszami i doбором ludzi jest w stanie należyte licencję poprowadzić.

Pan Józef Florkowski pragnął by widzieć licencję trzody prowadzoną przez L. T. R. biorąc jednak pod uwagę stronę finansową akcji i brak specjalistów, ostatecznie przychylił się do zdania ogółu, aby sprawę przekazać C. T. R.

Warunki C. T. R. dotyczące licencji trzody są następujące: Przyjmowane są sztuki dorosłe knury i maciory, jak również i młodzież lepszej wartości hodowlanej. Wszystkie sztuki licencjonowane są numerowane, otrzymują odpowiednie świadectwa, chroniące od rekwizycji i są wpisywane do ksiąg przygotowanych przez C. T. R.

Licencja odbywa się za następującą opłatą: 8 kor. od knura, 4 kor. od maciory i 2 kor. od młodzieży.

Większa chlewnia (ponad 5 sztuk dorosłych), prócz wyżej wymienionych opłat wnoszą jednorazowe wpisowe rb. 10 i składkę członkowską roczną rb. 10.

Co się tyczy licencji koni — to na terenie okupacji austro-węgierskiej działać będzie 5 Komisji licencjonujących ogiery, do których to komisji z inicjatywy C. T. R. wchodzi delegaci instytucji rolniczych krajowych którzy ujmą, w swe ręce kontrolę nad produkcją przychowka.

Nie trzeba chyba dowodzić, jak wielkiej wagi kwestja jest dziś, gdy odczuwamy dotkliwie brak koni — produkcja tych zwierząt normalnych, przystosowanych do wyteżonej pracy. Dla tego też komisje licencjonujące muszą odpowiedzieć swemu zadaniu, i miećmy przekonanie, że odpowiedzą wobec kompetencji osób, które w nich biorą udział.

Właściciele ogierów licencjonowanych otrzymają kwitarsz do kontroli pokryć, pobierając za użycie ogiera określone opłaty.

Ogierami nielicencjonowanymi pokrywać klaczy nie będzie wolno. Ogiery licencjonowane są zwolnione od rekwizycji.

W celu przeprowadzenia licencji i ochrony od rekwizycji klaczy wyższej wartości hodowlanej należałoby się zorganizować przez wybór na każdy powiat po 2 delegatów (1 od większej i 1 od mniejszej włośności), którzyby się zajęli urządzeniem przeglądów powiatowych, gdzie inspektor sekcji chowu koni C. T. R. będzie licencjonował klacze i wydawał świadectwa ochronne.

O delegatów postanowiono zwrócić się do powiatowych Komitetów ratunkowych.

Nowy premier rosyjski.

Ostatecznie wyjaśnia się, że nowo zamianowany prezes rady gabinetu petersburskiego jest ks. Mikołaj Golicyń, należący do stronnictwa prawnicowego.

„Mianowanie tego właśnie ks. Golicyńa, a równoczesne usunięcie z gabinetu ministra oświaty, hr. Ignatjewa, nie pozostawia już żadnych wątpliwości co do silnie reakcyjnego ducha w przyszłym gabinecie, a więc wszelkie perspektywy optymistyczne o spodziewanej zgodzie pomiędzy rządem a Dumą, były tylko chwilowem złudzeniem. Tak w zewnętrznej, jak wewnętrznej polityce rosyjskiej przeważać będzie i nadal twarda reakcja. Obawiać się też należy, że rząd, tym właśnie duchem przepojony, wszelkie inne a spodziewane reformy wewnętrzne odłoży do terminu: „po zwycięstwie”, zwracania się w tej mierze do głosu opinii publicznej, a więc do Dumy i jej większości.

Nowe szczegóły w sprawie zamordowania Rasputina. Powodem zabójstwa kobieta.

Dzienniki rosyjskie przynoszą całe szpalty nowych szczegółów z życia i ostatnich chwil Rasputina. Jak można wynioskować, rząd usiłuje całą sprawę zatuzować, przedstawiając między innymi, że zabójcy byli w konieczności obrony.

Między Rasputinem i Jussupowem wybuchła sprzeczka. Rasputin pozwolił sobie na jakiś wyryk względem jednej z dam z wyższych sfer. Jussupow miał, jak twierdzą, w kołach dworskich, zażądać teraz od Rasputina, by przeprosił wspomnianą damę, na co Rasputin odpowiedział, że nie robi żadnych różnic wśród kobiet bez względu na stanowisko, jakie zajmują, i że wobec tego mógł sobie pozwolić na wszystko. Wtedy nastąpiło gwałtowne starcie i morderstwo.

„Riecz” notuje pogłoski o arestowaniu byłego ministra spraw wewnętrznych Chwostowa i posła do Dumy J. N. Lwowa. Na kilka dni przed zamordowaniem Rasputina narzeczony córki jego odebrał sobie życie. Czterech jego kolegów arestowano. Mistyczna sekretarka Rasputina, Akulina Nikitiszna, natychmiast zniknęła.

Duchowieństwo prawosławne zakłada protest przeciwko pogrzebowi kościelnemu Rasputina i domaga się, by zostały zakazane nabożeństwa żałobne za duszę zamordowanego. W mieszkaniu metropolity petersburskiego, Pitirima, odbyła się narada nad sposobami zapobieżenia odprawianiu nabożeństw za Rasputina. Tymczasem już odprawiono pierwsze nabożeństwo w mieszkaniu pani W., wysoko postawionej przyjaciółki Rasputina. Ciało zamordowanego ma być przewiezione do rodzinnej wsi Pokrowskoje na Syberji.

W związku z protestem przeciwko pogrzebowi kościelnemu Rasputina, spodziewane są ważne zmiany wśród wyższego duchowieństwa. Mowa jest o usunięciu metropolity petersburskiego Pitirima i metropolity kijowskiego, Wassilja.

PAMIĘTAJMY O

POTRZEBACH

SZKOLNICTWA

POLSKIEGO.